

Nr 49*Utlåtande i anledning av framställningar från Nordiska rådets svenska delegation angående organisationen av delegationens kansli.*

I skrivelse till bankoutskottet den 9 april 1965 har *Nordiska rådets svenska delegation* framlagt förslag till organisation av delegationens kansli. Förslaget bygger på ett betänkande, som utarbetats av en utav delegationen tillsatt arbetsgrupp. Delegationens skrivelse, till vilken betänkandet utgör bilaga, har såsom *bihang 1* fogats till detta utlåtande. I en senare framställning, dagtecknad den 5 maj 1965 och fogad till detta utlåtande som *bihang 2*, har delegationen behandlat frågan om lönegradsplaceringen av befattningen som delegationens kanslichef, vilken fråga lämnats öppen i den tidigare framställningen. Tillsammans utmynnar delegationens båda skrivelser i en hemställan att en viss personalförteckning skall fastställas för delegationens kansli.

Remissyttranden har av utskottet inhämtats över den första framställningen från riksgäldsfullmäktige och över båda framställningarna från lönenämnden för riksdagens verk och delegerade för riksdagens verk, av vilka lönenämnden avgivit två separata utlåtanden.

Riksgäldsfullmäktige anför följande:

Föreliggande organisationsförslag innefattar, såvitt avser den kanslichefen underställda personalen, allenast smärre förändringar i förhållande till vad som för närvarande gäller. Förslaget föranleder i denna del icke någon fullmäktiges erinran.

Vad härefter beträffar kanslichefens anställnings- och löneförhållanden må till en början anmärkas, att ifrågavarande befattning knappast synes kunna betecknas såsom en verkscheffsbefattning i vanlig bemärkelse, vilket torde vara av betydelse vid en bedömning av anställningsform och lönegradsplacering. Fullmäktige vill vidare erinra om att fullmäktige tidigare yppat tveksamhet i fråga om tjänstens ordinariesättning, bl. a. med hänsyn till föreliggande krav på en översyn av Nordiska rådets samfällda personalbehov och till att kanslichefens ställning onekligen nära sammanhänger med rådets allmänna personalproblem. Såsom framgår av framställningen är en sådan översyn alltjämt angelägen. Då emellertid även enligt fullmäktiges bedömning ett bestående behov av en ledande befattningshavare i rådets svenska sekretariat med all säkerhet även i fortsättningen torde komma att föreligga, har fullmäktige ansett sig nu böra biträda förslaget om uppförande av kanslichefstjänsten på ordinarie stat såsom en Br-tjänst. Fullmäktige har heller icke något att erinra mot att tjänsten härvid inplaceras i alternativa lönegrader, med bemyndigande för delegerade för riks-

dagens verk att på förslag av delegatonen närmare fastställa den lönegrad tjänsten vid varje särskild tidpunkt skall tillhöra.

Avslutningsvis vill fullmäktige ånyo understryka önskvärdheten av att en översyn av rådets samlade sekretariatsorganisation och därmed förenade kostnader samt fördelningen av dessa kommer till stånd så skyndsamt som möjligt, detta icke minst med tanke på de tendenser till koncentration av arbetet till det svenska sekretariatet, som särskilt under senare år blivit påtagliga och som bl. a. lett till att enligt uppgift det svenska sekretariatet ensamt måst ges ungefär lika stora personella resurser som de övriga fyra nationella sekretariaten tillsammans tagna.

Lönenämnden för riksdagens verk — som gentemot vad i framställningen anförts hävdar, att den ifrågakvarande tjänsten som kanslichef till sin natur icke är en verkschefsbeftattning — säger sig icke ha något att erinra mot att tjänsten ordinariesättes med beteckningen Br. Tjänsten föreslås under av delegationen angivna förutsättningar placerad alternativt i lönegraderna Br 3, Br 4 och Br 5. Beträffande den på delegationens kansli inrättade tjänsten som kammarskrivare ifrågasätter lönenämnden huruvida icke tjänstens benämning bör ändras till förste kontorsskrivare. I övrigt har det framlagda förslaget till personalförteckning för delegationens kansli icke föranlett någon erinran från lönenämndens sida.

Delegerade för riksdagens verk anser sig kunna godtaga att kanslichefstjänsten ordinariesättes med beteckningen Br. Vad beträffar löneställningen finner delegerade i nära anslutning till lönenämnden, av vars yttranden delegerade tagit del, att tjänsten bör placeras i högst Br 5, varvid det torde få ankomma på delegerade att i det aktuella fallet på förslag av delegationens arbetsutskott närmare bestämma, vilken lönegrad som skall tillämpas.

Delegationens förslag beträffande personalorganisationen i övrigt lämnar delegerade i likhet med lönenämnden utan erinran. Liksom lönenämnden anför delegerade också att benämningen på tjänsten i Ae 15 bör ändras från kammarskrivare till förste kontorsskrivare.

Mot delegerades beslut om remissyttrandet i detta ärende har reservation avgivits av herrar *Wahlund* och *Kollberg*, vilka uttalat att delegerade enligt deras uppfattning bort tillstyrka placering av delegationens kanslichef i högst Br 6 i stället för såsom i yttrandet föreslagits i högst Br 5.

Utskottet. Det förslag till ändrad personalorganisation för Nordiska rådets svenska delegations kansli, som delegationens arbetsutskott nu framlagt, är grundat på överväganden inom en för ändamålet tillsatt arbetsgrupp, vars betänkande fogats som bilaga till den nu förevarande framställningen. Arbetsgruppens redovisning omfattar också den för rådet gemensamma personalen och de övriga nationella sekretariaten. Med instämmande av delegationens arbetsutskott har arbetsgruppen fäst uppmärksamheten på behovet av en översyn av rådets samlade sekretariatsorganisation.

Det problem som här berörts är enligt utskottets mening av stor vikt. Den omständigheten att Nordiska rådet alltjämt saknar ett eget sekretariat har lett till att den svenska delegationens kansli successivt byggts ut för att omhänderta huvuddelen av rådets gemensamma sekretariatsuppgifter, medan övriga nationella sekretariat i huvudsak bibehållits vid en mera blygsam omfattning. I den av arbetsgruppen framlagda utredningen diskuteras olika sätt att tillgodose behovet av ett gemensamt rådssekretariat. Riksgäldsfullmäktige har också i sitt yttrande understrukit angelägenheten av en jämnare fördelning länderna emellan av de gemensamma sekretariatsuppgifterna. Också enligt utskottets mening är det ofrånkomligt att frågan om ett gemensamt sekretariat för rådet snarast tages upp till behandling. Utskottet förutsätter att, såsom framhålles i den föreliggande framställningen, det blir tillfälle att vid överläggningarna i höst mellan de nordiska ländernas statsministrar och rådets presidium föranstalta om en gemensam utredning av rådets sekretariatsfråga.

Beträffande den svenska delegationens kansli innebär det nu framlagda förslaget icke någon utvidgning av personalen utan endast vissa lönegradsförändringar samt överförande av kanslichefstjänsten till ordinarie stat. De förslag som avser tjänster på löneplan A har lämnats utan erinran av lönenämnden för riksdagens verk och delegerade för riksdagens verk, bortsett från att tjänstetiteln för den befattningshavare som nu har titeln kammar skrivare föreslagits ändrad till förste kontorsskrivare. Utskottet ansluter sig till lönenämndens och delegerades uppfattning beträffande dessa tjänster.

Remissinstanserna har även tillstyrkt att kanslichefstjänsten ordinarie sättes med beteckningen Br. Delegationens förslag till lönegradsplacering i alternativt Br 4, Br 5 eller Br 6 har däremot inte godtagits av lönenämnden och delegerade, vilka ansett att högre lönegrad än Br 5 icke bör ifrågakomma. I anslutning till vad delegerade uttalat föreslår utskottet att tjänsten placeras i högst lönegrad Br 5, varvid det skall ankomma på delegerade att på förslag av delegationens arbetsutskott närmare bestämma vilken lönegrad som i det aktuella fallet skall tillämpas.

Vid bifall till vad utskottet här förordat kommer Nordiska rådets svenska delegations kansli att få följande personalorganisation:

1 kanslichef	<i>högst</i>	Br 5
1 förste byråsekreterare		Ae 23
1 förste byråsekreterare (halvtid)		Ag 23
1 förste kontorsskrivare		Ae 15
1 kansliskrivare		Ae 11
2 kanslibiträden		Ae 7
1 expeditionsförman		Ae 11
1 expeditionsvakt		Ae 7

De föreslagna förändringarna bör genomföras fr. o. m. den 1 juli 1965.

Aberopande vad här anförts hemställer utskottet,

att riksdagen måtte godkänna vad utskottet ovan anført rörande personalorganisationen för Nordiska rådets svenska delegations kansli samt bemyndiga delegerade för riksdagens verk att i enlighet därmed fastställa tjänste- och personalförteckningar.

Stockholm den 21 maj 1965

På bankoutskottets vägnar:

C. G. REGNÉLL

Närvarande:

från f ö r s t a kammaren: herrar Ståhle, Gustaf Henry Hansson, Ake Larsson, Palm, Lundin, Mattsson*, Per Jacobsson* och Lundberg;

från a n d r a kammaren: herr Regnéll, fru Renström-Ingenäs, herrar Berglund, Larsson i Umeå, Fridolfsson i Rödeby, Börjesson i Falköping, Gustavsson i Ängelholm och Jönsson i Arlöv.

* Ej närvarande vid justeringen.

Reservation

av herr *Larsson* i Umeå, som ansett att det avsnitt i utskottets yttrande som börjar med orden »Remissinstanserna har även» och slutar med orden »den 1 juli 1965» bort ha följande lydelse:

»Remissinstanserna har även tillstyrkt att kanslichefstjänsten ordinarie-sättes med beteckningen Br. Delegationens förslag till lönegradsplacering i alternativt Br 4, Br 5 eller Br 6 har inte godtagits av lönenämnden och har även med två röster mot två avstyrkts av delegerade, varvid två reservanter ansett att delegerade bort tillstyrka delegationens förslag om placering i högst Br 6. Enligt utskottets mening är det av vikt att Nordiska rådets svenska delegation ges möjlighet att för sin chefstjänst tillämpa en lönesättning som gör tjänsten konkurrenskraftig i jämförelse med liknande befattningar, till vilka personer med motsvarande kvalifikationer rekryteras.

Vid bifall till vad utskottet här förordat kommer Nordiska rådets svenska delegations kansli att få följande personalorganisation:

1 kanslichef ..... *högst* Br 6

De föreslagna förändringarna bör genomföras fr. o. m. den 1 juli 1965.»

Bihang 1

NORDISKA RÅDETS SVENSKA DELEGATION

Till riksdagens bankoutskott

Sedan Nordiska rådets svenska delegation den 18 oktober 1963 beslutat tillsätta en arbetsgrupp, bestående av delegationens kanslichef (sammankallande), riksgäldsdirektören och avdelningschefen i finansdepartementet Lars Lindmark, med uppdrag att utarbeta ett organisationsförslag för Nordiska rådets svenska delegations kansli, har arbetsgruppen den 2 april 1965 till delegationen avgivit sitt betänkande, vilket bifogas. Inom delegationen har förevarande ärende handlagts av delegationens arbetsutskott, nedan kallat utskottet.

Utskottet delar arbetsgruppens mening om behovet av en översyn av rådets samlade sekretariatsorganisation. Denna fråga kan väntas komma att behandlas inom rådets presidium under sommaren 1965 och kan, därest enighet därom vinnes i presidiet, tagas upp vid den sammankomst med de nordiska ländernas statsministrar, som presidiet kommer att ha under hösten 1965 i Finland. Först därefter torde ett utredningsarbete kunna inledas på nordisk bas. En sådan undersökning kan väntas bli relativt tidskrävande och kan komma att leda till ändringar av rådets stadga. Flertalet nu föreliggande skisserade lösningar torde exempelvis kräva stadgeändring.

Det synes icke lämpligt att frågan om organisationen av svenska delegationens kansli undanskjutes till en oviss framtid under hänvisning till detta eventuella utredningsarbete varom ännu icke något med säkerhet kan vetas. Utskottet hyser vidare den uppfattningen att den personal, varom förslag framlägges i arbetsgruppens betänkande, kommer att med all sannolikhet behövas i Sverige, även vid en eventuell framtida omläggning enligt något av de i betänkandet angivna alternativen, varigenom arbetsuppgifter, som nu åvilar Sverige, skulle överflyttas på annat land.

Utskottet kan för sin del biträda de förslag, som arbetsgruppen framlagt i sin sammanfattning med avseende å de där angivna befattningarna som förste byråsekreterare, kammarskrivare, kansliskrivare, kanslibiträden, expeditionsförman och expeditionsvakt.

Vad gäller den deltidstjänstgörande befattningshavaren från utrikesdepartementet har utskottet av olika skäl funnit mest rationellt att för hans vidkommande fr. o. m. den 1 mars 1965 inrätta en extra förste byråsekreterartjänst i lönegrad Ag 23 samt förordnat ifrågavarande tjänsteman att bestrida halva denna tjänst med därmed förenade förmåner. Tjänstemannen åtnjuter vidare i enlighet med hittillsvarande praxis ett tilläggsarvode beräknat efter kommittékungörelsen såsom gottgörelse för det merarbete, som det i realiteten innebär i förevarande fall att sköta två halvtidstjänster. Utskottet förutsätter, att denna ordning skall bestå tills vidare.

Vad slutligen angår kanslichefstjänsten har någon enighet om dennas

ställning icke kunnat nås i arbetsgruppen. Utskottet har upptagit frågan till närmare övervägande.

Enligt utskottets mening talar övervägande skäl för att tjänsten som kanslichef, vilken är en verkchefsbefattning, blir av ordinarie natur. Befattningen har i realiteten varit en heltidstjänst sedan 1955-1956, lönemässigt jämställd först med sysslan som kammarsekreterare och sedan 1 juli 1959 med tjänst som expeditjonschef m. m. i departement. Den tveksamhet inför Nordiska rådets framtid, vilken föranledde att tjänsten år 1959 bibehölls som en arvodestjänst, torde under de gångna åren ha skingrats. Ett bestående behov av en ledande befattningshavare i rådets svenska sekretariat kan med säkerhet konstateras. Den tillfälliga övergångsanordningen att ett riksdagens verk icke försågs med en fast verkschefstjänst synes därför nu kunna avvecklas. Tjänsten bör göras till en ordinarie tjänst, tillsatt med tillsvidareförordnande, och sålunda åsättas beteckningen Br. Vad härefter gäller lönegradsbeteckningen torde denna få bli beroende av utfallet av nu pågående B-listeförhandlingar och riksdagens behandling av proposition nr 65 med förslag till omorganisation av statsdepartementen. En viss rörlighet i lönegradshänseende synes påkallad med hänsyn till innehavarens kvalifikationer. Tjänsten bör därför placeras i några alternativa lönegrader med fullmakt för delegerade för riksdagens verk att på utskottets förslag närmare fastställa den lönegrad tjänsten vid varje särskild tidpunkt skall tillhöra.

Utskottet kommer att, så snart förutsättningar härför föreligger, till bankoutskottet inkomma med uppgift om de lönegrader, som enligt utskottets mening bör kunna disponeras för kanslichefstjänsten.

Under hänvisning till det ovanstående får arbetsutskottet hemställa,

att följande personalförteckning måtte fastställas för Nordiska rådets svenska delegation:

- 1 kanslichef (Br)
- 1 förste byråsekreterare Ae 23
- 1 förste byråsekreterare Ag 23 (för halvtidstjänstgörande befattningshavare från utrikesdepartementet)
- 1 kammarskrivare Ae 15
- 1 kansliskrivare Ae 11
- 2 kanslibiträden Ae 7
- 1 expeditjonsförman Ae 11
- 1 expeditjonsvakt Ae 7

Stockholm den 9 april 1965

För Nordiska rådets svenska delegation

BERTIL OHLIN

*Gustaf Petré*n

Bilaga

Till Nordiska rådets svenska delegation

I. Inledning

Vid sammanträde med Nordiska rådets svenska delegations arbetsutskott den 18 oktober 1963 beslöt utskottet uppdraga åt kanslichefen att i samråd med riksgäldsdirektören och den representant för Kungl. Maj:ts kansli, som kunde komma att utpekats av statsrådet Kling, utarbeta ett organisationsförslag för Nordiska rådets svenska kansli. Till representant för Kungl. Maj:ts kansli i arbetsgruppen utsåg statsrådet Kling avdelningschefen i finansdepartementet Lars Lindmark. Vid sammanträde den 29 maj 1964 beslöt delegationens arbetsutskott att till sekreterare i arbetsgruppen utse byrådirektören i utrikesdepartementet Leif Leifland.

Arbetsgruppen får härmed framlägga redogörelse för sina överväganden rörande personalorganisationen för delegationens kansli. Resultaten av dessa har redan i vissa delar successivt redovisats för delegationens arbetsutskott.

II. Rådets gemensamma personal, nuvarande personal i rådssekretariatet

Rörande Nordiska rådets anställda finns i stadgan för rådet och i arbetsordningen för rådet följande bestämmelser.

I Nordiska rådets stadga 8 § heter det:

Varje lands delegation anställer sekreterare och annan personal. Sekretariatets verksamhet och inbördes samarbete försiggå under presidiets ledning.

Vidare stadgas i § 22 tredje stycket arbetsordningen för rådet:

Presidiet bestämmer, huru den ledning av sekretariatets verksamhet och inbördes samarbete, som enligt 8 § stadgan åvilar presidiet, skall utövas. Den omedelbara ledningen av sekretariatet i varje land ankommer på detta lands representant i presidiet.

I enlighet med dessa regler handlägges under rådets presidium — som regelmässigt sammanträder årligen fyra à fem gånger mellan sessionerna — de löpande ärendena av de fem nationella sekretariatet samt av den av presidiet tillsatta gemensamma personalen.

A. Gemensam personal

Vad först den gemensamma personalen beträffar, utgöres denna av en redaktör för rådets tryck, sekreterarna i rådets fem fasta utskott, redaktören för Nordisk statistisk årsbok samt — i samband med de årliga sessionerna — viss tillfällig arbetskraft. Härjämte kan nämnas redaktionskommittén för Nordisk Kontakt med tillhörande redaktionspersonal.

Av denna personal är redaktören för rådets tryck, som är den ende fast heltidsanställda av de angivna, stationerad i Stockholm. På redaktören vilas ej endast redigeringen av rådets tryck inklusive Nordisk Udrednings-

serie utan även redigering av Nytt från Nordiska rådet och andra rådets publikationer. Genom den lokala placeringen av redaktören har det svenska sekretariatet fått påtaga sig uppgiften att hålla uppsikt med denna del av rådets verksamhet, vilket i realiteten innebär en betydande arbetsbelastning (se vidare härom nedan).

Sekreterarposterna i de fem rådsutskotten innehåser för närvarande av följande personer:

i juridiska utskottet av en kontorschefer i danska justitsministeriet (bisyssla) (Köpenhamn),

i kulturutskottet av biträdande sekreteraren i Finlands rådsdelegation (bisyssla, jfr nedan) (Helsingfors),

i socialpolitiska utskottet en sekreterare (två tredjedeltidsanställd) (Stockholm),

i trafikutskottet en expeditionsskreter i danska økonomiministeriet (bisyssla) (Köpenhamn) samt

i ekonomiska utskottet en konsulent i norska handels- och sjöfartsdepartementet (bisyssla) (Oslo), biträdd av en förste byråsekreterare i den svenska delegationens kansli (Stockholm).

Redaktören för Nordisk statistisk årsbok har sitt säte i Stockholm. Det svenska sekretariatet omhänderhar vissa uppgifter i samband med årsbokens utgivning och distribution.

Redaktionskommittén för Nordisk Kontakt, som består av medlemmar från alla de nordiska länderna, har sitt säte i Stockholm, där tidskriften utgives och tryckes. En redaktionssekreterare i Stockholm jämte fem nationella redaktörer, placerade i envar sin huvudstad, alla på deltid, utgör tidskriftens personal. Distributionen och ekonomin ombesörjes av det svenska sekretariatet.

B. De nationella sekretariaten

Personalstyrkan i de fem *nationella sekretariaten* är av skiftande storleksordning. Det svenska har ensamt ungefär lika stora personella resurser som de övriga fyra nationella sekretariaten tillsammans. Personaltillgångarna är för närvarande av i stort sett följande omfattning:

Danmark: en generalsekreterare samt två kvinnliga biträden (samtliga heltidsanställda);

Finland: en sekreterare, en biträdande sekreterare samt ett kvalificerat kvinnligt biträde (samtliga heltidsanställda, den biträdande sekreteraren är samtidigt sekreterare i kulturutskottet, jfr ovan);

Island: en sekreterare (bisyssla); innehavaren är chef för Altingets förvaltning);

Norge: en sekreterare med halvtidsanställning jämte en kvinnlig assistent (med rådsarbetet som bisyssla); det må i detta sammanhang anmärkas att huvuddelen av det arbete, som i övriga länder utföres inom rådssekreterariaten, i Norge vilar dels på statsministerns kontor, som t. ex. ombesörjer utredningar rörande i rådet väckta förslag, dels på utrikesdepartementet, vars kassaförvaltning har hand om alla ekonomiska ärenden; samt

Sverige: en kanslichef, två förste byråsekreterare, varav en på halvtid, en kammarskrivare, en kansliskrivare, två kvinnliga kanslibiträden, en expeditionsförman och en expeditionsvakt. Kansliskrivaren har för närvarande endast tvåtredjedels anställning;

Den omständigheten att redaktören för rådets tryck placerats i Stockholm innebär en betydande arbetsbelastning på det svenska sekretariatet,

som har att från olika instanser i de fem i rådet samverkande staterna mot-taga och till redaktören vidarebefordra ett omfattande material. Ofta måste därvid, innan materialet kan sändas vidare till denne, en viss genomgång göras av detta. I praktiken har också det förhållandet, att redaktören placerats i Stockholm, lett till att det svenska sekretariatet måst taga på sig att överblicka att remissuttalanden och meddelanden från regeringarna i anledning av rekommendationerna kommer Nordiska rådet tillhanda i rätt tid. Då antalet i rådet samtidigt anhängiga saker rör sig mellan 150 och 200, blir det härmed förbundna arbetet relativt omfattande.

Det må vidare framhållas att — såsom en naturlig konsekvens av att råds-trycket koncentrerats till Stockholm — det åligger det svenska sekretariatet att ombesörja distributionen av allt tryckt material. Två heltidsanställda arbetskrifter är sysselsatta härmed. Arbetet tynges av att växlande utsändningslistor måste anlitas för distributionen allt efter publikationernas art och innehåll.

En annan konsekvens av uppgiftskoncentrationen till Stockholm är att huvuddelen av den för rådet gemensamma bokföringen för kostnader avseende rådsförhandlingarna, Nordisk udredningsserie, Nordisk Kontakt och andra gemensamma produkter förlagts till svenska sekretariatet. Vidare har detta att fördela utgifterna för dessa publikationer mellan de fem ländernas delegationer och inkassera övriga länders andelar. Det kan nämnas att här avsedda gemensamma kostnader för rådet avsevärt överstiger 500 000 kronor om året. Utgifterna fördelas på de fem delegationerna enligt de i § 21 arbetsordningen för rådet närmare angivna grunderna (i förhållande till antalet valda medlemmar i rådet, d. v. s. med 16/69-delar på ett och vart av länderna Danmark, Finland, Norge och Sverige samt med 5/69 delar på Island eller i procent uttryckt, med 23,2 % resp. 7,2 %).

Publikationen Nordisk Kontakt kräver utöver arbetet med bokföring och utgiftsfördelning åtskilliga insatser med avseende å ackvisition m. m. Tidsskriftens både revisorer är svenskar, varför även granskningsarbetet utföres å det svenska sekretariatet.

De tendenser till koncentration av arbetet till det svenska sekretariatet, som blivit en följd av att ovan nämnda, för rådet i dess helhet gemensamma servicefunktioner successivt i allt större utsträckning förlagts till Stockholm, har snarast accentuerats under senare år. En viss växelverkan mellan ökade arbetsuppgifter och personalförstärkningar i Sverige torde härvidlag kunna konstateras. Det svenska sekretariatet tog på ett tidigt stadium på sig vissa gemensamma arbetsuppgifter, vilket krävde utbyggnad av dess personal. De bättre personalresurserna hos det svenska sekretariatet har därefter i många fall lett till att detta ansetts bäst lämpat att fullgöra nytillkomna uppgifter. I allt större utsträckning har det — utan att något formellt beslut fattats därom — blivit så att det svenska sekretariatet kommit att verkställa de beslut, som presidiet fattat vid sina möten, därest icke uppdraget uttryckligen lagts på annat sekretariat. Härigenom har de exekutiva funktionerna i betydande omfattning kommit att utövas av det svenska sekretariatet.

C. Tänkbara utvecklingslinjer

Denna utveckling är i och för sig icke ägnad att förvåna. I själva verket torde varje internationell samarbetsorganisation för att kunna prestera en fullgod insats vara beroende av att den löpande verksamheten i viss utsträckning koncentreras till och koordineras genom ett sekretariatsorgan.

Inom flertalet internationella organisationer vållar detta koordineringsbehov knappast några bekymmer, då de är försedda med ett huvudsekretariat som ombesörjer denna funktion. Det gäller i fråga om Förenta Nationerna, Europarådet och Europeiska Frihandelsorganisationen (EFTA) för att blott nämna några. Vissa organisationer, exempelvis Förenta Nationerna, har regionala kontor, men dessa är då organisatoriskt underställda huvudsekretariatet. Samma naturliga behov av koordination gör sig gällande även för en samarbetsorganisation av Nordiska rådets typ, som icke har denna gängse sekretariatsstruktur utan som i stället förfogar över ett antal sidoordnade nationella sekretariat. I viss grad kan arbetet fördelas mellan dessa. Efterhand som verksamheten växer blir det emellertid allt för tungrott att i varje situation formellt avgöra vem som skall göra vad. Risk för missförstånd föreligger också. Arbetet underlättas, om någon finnes, som har att automatiskt gripa in, då annat icke avtalats.

Vissa centrala uppgifter i Nordiska rådets arbete fordrar också en samlande sekretariatsinsats. I god tid före de årliga sessionerna måste exempelvis centralt överblickas, att arbetet förberedes på ett sätt, som möjliggör att den kommande sessionens saklista blir väl avvägd, att de olika frågorna blir beredda på ett tillfredsställande sätt, att trycket blir disponibelt för medlemmarna i god tid före sessionerna o. s. v. Självfallet måste huvudansvaret för de yttre arrangemangen för en session falla på sekretariatet i det land, i vilket sessionen skall äga rum. Erfarenheterna torde emellertid tydligt ge vid handen, att, om rådet skall kunna bedriva sitt egentliga arbete på ett tillfredsställande sätt, det knappast låter sig göra att flytta funktionen att hålla samman rådsverksamheten från land till land alltefter mötesorten. Sekretariatet måste gemensamt överblicka arbetet i stort men även härvid erfordras, att ett sekretariat åtager sig att mera permanent fungera koordinerande.

Behovet av central koordination har ökat genom den av rådet år 1964 på försök beslutade omläggningen av arbetsformerna. Därest denna reform genomföres definitivt, skulle det innebära, att den ökade tonvikt som genom reformen lagts på utskottsarbetet mellan rådsessionerna blir bestående. Utskotten utför enligt den nu tillämpade ordningen det huvudsakliga förberedelsearbetet under tiden mellan sessionerna. Ökat anspråk har härigenom kommit att ställas på rådets personalresurser. Icke minst har nödvändigheten av ett gott samarbete med regeringarna visat att omsorg måste ägnas utskottsarbetets praktiska genomförande. Rent kvantitativt är också arbetsbelastningen betydande. Rådets valda medlemmar är uppdelade på fem utskott, vilka sammanträder ett vart i genomsnitt fyra gånger om året, varje gång under en eller två dagar. Hårtill kommer möten med presidium och sekretariat åtskilliga gånger varje år. Bortsett från tiden för den årliga sessionen torde mötesdagarna nu överstiga 40 om året. Delvis är mötena sammanträngda till vissa tidsperioder. För utskottsarbetet ansvarar visserligen i första hand en utskottssekreterare, men de koordinerande uppgifterna kräver att även de nationella huvudsekreterarna är närvarande vid i stort sett alla möten.

Under åren 1961 och 1962 gjordes inom presidiet försök att förmå de nationella delegationerna att utbygga sekretariatsorganisationen även utanför Sverige till en med den svenska likvärdig nivå. Dessa strävanden ledde till resultat endast i Finland. Situationen är för närvarande den, att den totala sekretariatspersonalen kräver viss ytterligare utbyggnad, därest man önskar vidmakthålla rådsarbetet på nuvarande nivå, och i än högre grad,

om man vill ytterligare utveckla det. Hittills har därvid i huvudsak tillgått så, att Sverige ställt till förfogande de personella resurser, som erfordrats för arbetets utförande.

För arbetsgruppen har det varit en fråga av primär betydelse, hur dessa rådets samlade behov framgent skall tillgodoses. Utformningen av det svenska kansliet blir självfallet beroende av i vad mån rådets växande krav på personal skall mötas inom ramen för detta kansli och i vad mån andra lösningar kan finnas.

Det har därför varit naturligt att inom arbetsgruppen diskuterats olika alternativ till lösningar av de problem, som uppkommit till följd av att rådets löpande arbete i ökande utsträckning kommit att åvila det svenska rådssekretariatet. Arbetsmängden i rådet har vuxit till en omfattning, som gör det svårt att bemästra läget med blott en chefstjänsteman i det svenska sekretariatet, därest detta även framgent avses skola spela en, jämfört med nuvarande förhållanden, oförändrad roll i sekretariatsarbetet. Redan nödvändigheten att närvara vid det övervägande antalet av sammanträden i rådets regi kräver en stor del av tillgänglig arbetstid.

Ett tänkbart alternativ vore en förstärkning av personalen i den form att en tjänst som kvalificerad biträdande sekreterare å löneplan B inrättades. En sådan dubbling av chefsbefattningen i sekretariatet skulle medföra, att kanslichefens nuvarande arbetsbörda uppdelades på två. Den skulle också möjliggöra att — därest olika politiska meningsriktningar anses böra vara företrädda bland sekretariatets toptjänstemän — nära kontakter skulle kunna upprätthållas med såväl regerings- som oppositionssidan. Skäl kan givetvis också anföras mot en lösning med två chefstjänstemän inom kansliet. År 1959 intog remissmyndigheter och riksdag en relativt restriktiv inställning till kansliets utbyggnad. Vidare torde man inte kunna bortse ifrån att en lösning med två chefstjänstemän kan inrymma åtskilliga praktiska gränsdragningsproblem, när det gäller kompetensfördelningen mellan de båda chefstjänstemännen. En lösning, som innebär en så väsentlig förstärkning av det svenska sekretariatet, implicerar också ett ställningstagande till Sveriges fortsatta dominans som koordinerande faktor i administrationen av rådets arbete. Tveksamhet råder otvivelaktigt på åtskilliga håll rörande lämpligheten och önskvärdheten av en sådan dominans.

Ett annat tänkbart alternativ har ansetts vara en radikal omorganisation av den nuvarande sekretariatsstrukturen, innebärande, att rådet utrustas med ett gemensamt generalsekretariat, som finge förutsättas med vissa intervaller — säg tre eller fyra år — cirkulera mellan medlemsländerna. Förordnandet för den gemensamme generalsekreteraren finge då avse allenast den tidsrymd, under vilken det gemensamma sekretariatet, som finge tänkas sammanslaget med ett nationellt sekretariat, vore förlagt till den huvudstad, där generalsekreteraren har sitt arbete. En rotering på generalsekretariatet skulle då i tiden sammanfalla med att det gemensamma sekretariatet flyttades från ett nationellt sekretariat till ett annat. Även om sekretariatsarbetet på detta sätt koncentrerades i vissa delar till ett gemensamt flyttbart kansli måste dock vissa serviceuppgifter som tryckningen och distributionen av rådsförhandlingarna m. m. ligga fast. All central verksamhet måste vidare kunna repliera på relativt väl uppbyggda nationella kanslier i alla huvudstäderna.

En variant av det nu beskrivna alternativet skulle vara att de fem sekretariaten förutsattes förbestå i ungefär nuvarande form, envar underställt en nationell sekreterare och kanslichef, varjämte en generalsekreterare skul-

le tillsättas. Denne skulle helt frigöras från det löpande rutinarbetet i ett nationellt sekretariat och uteslutande ägna sig åt att, under presidiets ledning, samordna och koordinera de fem sekretariatens arbete och i samband därmed ha ansvaret för förberedandet av presidiets möten och för verkställigheten av dess beslut. Även enligt denna variant av alternativet borde generalsekreterarebefattningen rotera mellan länderna.

Ett tredje alternativ skulle utgå från en ändring av stadgans och arbetsordningens bestämmelser om att varje lands delegation anställer och utövar den omedelbara ledningen av personalen i det nationella sekretariatet. Presidiet skulle då i stället centralt utse alla befattningshavarna i de nationella utplacerade rådssekretariaten. Härigenom skulle presidiet bli i tillfälle ge organisationen en viss flexibilitet; särskilt arbetstyngda sekretariat skulle kunna utrustas med ytterligare personal. De ledande inom de nationella sekretariaten skulle, anställningsmässigt sett, bli att jämställa med den nuvarande gemensamma personalen. Ett förverkligande av detta alternativ skulle emellertid, såsom ovan anmärkts, kräva en ändring av såväl stadga som arbetsordning för rådet.

Arbetsgruppen har emellertid funnit det ligga utanför dess uppdrag att behandla frågor, som berör organisationen av rådets gemensamma personal. Varje diskussion härom berör intimt presidiets arbete och måste föras i nära samråd med övriga rådsdelegationer och sekretariat. Arbetsgruppen har av detta skäl ansett sig blott böra redovisa vissa problemställningar och i all korthet antyda möjliga alternativ att behandlas vid fortsatta diskussioner i saken.

Arbetsgruppen har utgått från att rådets gemensamma personella problem kommer att bli föremål för vidare överväganden inom rådets presidium.

III. Kanslichefen

Såsom framgår av vad ovan anförts sammanhänger kanslichefens ställning nära med rådets allmänna personalproblem. Mot bakgrund av föreliggande behov av vidare förhandlingar om ett eventuellt gemensamt rådssekretariats framtida utformning har inom arbetsgruppen enighet ej kunnat nås om förslag till ändring av kanslichefens nuvarande år 1959 fastställda position i organisatoriskt hänseende. Frågan om hans lönegradsplacering har av arbetsgruppen däremot ansetts böra prövas i annat sammanhang.

IV. Befattningar i mellangraderna

Personalen i mellangraderna i det svenska sekretariatet består för närvarande av två extra förste byråsekreterare i lönegrad A 23, varav en halvtidsanställd. Den sistnämnda tjänsten eller dess tidigare motsvarighet har sedan snart tio år innehafts av den tjänsteman på utrikesdepartementets politiska avdelnings första byrå, som handlägger nordiska ärenden, vilken åtnjutit tjänstledighet från halva sin tjänst i departementet för att tjänstgöra hos Nordiska rådets svenska delegation. Innehavaren har under denna tid växlat flera gånger, ett förhållande som betingats av att vederbörande tjänstemän i utrikesdepartementet förflyttats utomlands. Denna

kombination av tjänst inom utrikesdepartementet och Nordiska rådets svenska delegation har visat sig vara lämplig ur båda verkens synpunkt. Genom arrangemanget har utrikesdepartementet kontinuerligt förfogat över en befattningshavare med ingående kännedom om det löpande arbetet inom rådet. Samtidigt har rådets svenska delegation haft möjlighet att via utrikesdepartementet, som närmast koordinerar den svenska regeringens handläggning av Nordiska rådets ärenden, följa och stundom påskynda arbetet inom regeringen med rådsärendena.

De nuvarande båda befattningshavarna är mellangraderna är sysselsatta med en rad arbetsuppgifter av skiftande karaktär t. ex. med undersökningar av gällande rätt i de fem medlemsländerna, sammanställning av statistik och utarbetande av internationella jämförelser. Stundom får regeringarnas meddelanden i anledning av rådets rekommendationer kompletteras med liknande redogörelser. Tjänstemännen ifråga biträder vidare vid utarbetandet av andra dokument, exempelvis den redogörelse delegationen avgiver rörande en session, och den rapport, som presidiet årligen uppgör om sin verksamhet. Viktiga arbetsuppgifter sammanhänger med det förarbete, som upprättandet av utkast till medlemsförslag regelmässigt kräver. Vidare har dessa båda tjänstemän att upprätthålla löpande kontakt med de departement, ämbetsverk och privata organisationer, som berörs av eller eljest är intresserade i rådets verksamhet. Andra viktiga uppgifter — som tyvärr ofta har måst eftersättas på grund av andra trängande löpande ärenden — gäller informationsverksamheten. Framställning av ett bildband för bruk i grundskolan rörande nordiskt samarbete har t. ex. varit en arbetskrävande uppgift. Föreningar, sammanslutningar och organisationer vänder sig i stigande utsträckning till rådssekretariatet med hemställan om föredragshållare. De båda befattningshavarna får ofta rycka in som föredragshållare på detta sätt. Även allmänheten har i växande grad börjat hänvända sig till delegationen med begäran om upplysningar i olika nordiska frågor. En betydelsefull arbetsuppgift för dessa tjänstemän är slutligen att vara behjälpliga vid anordnandet av konferenser och möten av olika slag i rådets regi. De tillhandagår därjämte delegationens medlemmar i olika spörsmål, som kräver mera kvalificerad handläggning.

Arbetsgruppen föreslår på denna punkt icke någon förändring i nuvarande förhållanden och förordar sålunda ett bibehållande av två mellangradstjänster av vilka den ene är deltidstjänstgörande.

Beträffande den tjänsteman på mellangradsnivå, som för närvarande är anställd som extra förste byråsekreterare i lönegrad Ag 23, förordas ingen annan ändring än att tjänsten blir extra ordinarie.

Arbetsgruppen har vad gäller den andra tjänsten övervägt, huruvida den i och för sig önskvärda kombinationen av tjänst, som delas mellan utrikesdepartementet och det svenska rådssekretariatet, skulle kunna konstrueras på annat sätt. Man skulle exempelvis, såsom ett alternativ till nuvarande arrangemang, kunna tänka sig att innehavaren av en tjänst i utrikesdepartementet finge tjänstgöra vid rådssekretariatet i den utsträckning, som arbetsbelastningen i detta påkallade. Det nuvarande systemet med genom överenskommelse avtalad halvtidstjänstgöring skulle alltså ersättas med en till olika situationer anpassad tjänstgöringsskyldighet. För tjänstgöringen i rådssekretariatet skulle vederbörande åtnjuta ersättning för i utrikesdepartementet mistade löneförmåner. Arrangemanget torde i praktiken komma att innebära att vederbörande finge helt

ägna sig åt rådsarbetet i samband med råds-sessionerna och vid andra toppbelastningar i rådets arbete. Vid andra tillfällen skulle han förutsättas i varje fall huvudsakligen syssla med arbetet inom utrikesdepartementet. Visst oberoende skulle på detta sätt nås vad beträffar den lönegradsplacement, som gäller på tjänstemannen i utrikesdepartementet. Arbetsgruppen har emellertid funnit det naturligtast att delegationens arbetsutskott från fall till fall finner den lämpligaste formen för den ifrågavarande tjänstemannens anknytning till delegationen.

V. Övrig personal

Under tiden, sedan arbetsgruppen tillsattes, har den haft kontakt med delegationens arbetsutskott i olika personalfrågor. Dessa har successivt kunnat lösas i samförstånd mellan arbetsutskottet och arbetsgruppen, vilken sålunda medverkat vid den nuvarande personalorganisationens utformning, för vilken redogöres i det följande.

Ökningen av rådets verksamhet har fört med sig en ständig tillväxt av den ekonomiska förvaltningen. Huvuddelen av rådets gemensamma utgifter verkställes i Sverige, bl. a. utgifterna för allt rådstryck, för huvuddelen av informationsmaterialet i form av tidskriften Nordisk Kontakt, den stencilerade publikationen Nytt från Nordiska rådet, Nordisk statistisk årsbok, Nordisk udredningsserie, filmbandet m. m. De nämnda publikationerna försäljes i viss omfattning. De kamerala uppgifterna, som vilar på det svenska kansliet, ombesörjes av en kammarskrivare placerad i lönegrad Ag 15.

Delegationen har till omedelbart förfogande en mindre handkassa, delvis i olika valutor, samt löpande medel innestående på en checkräkning i riksbanken, dock sällan överstigande 50 000 kronor. Dessa medel begagnas i huvudsak för biljettköp och reseförskott samt en del smärre utgifter. I samband med råds-sessionerna får dock kassaverksamheten avsevärd omfattning. Kammarskrivaren har ålagts att uppsätta och förhandsgranska alla reseräkningar, som skola gäldas av delegationen. Deras antal uppgår till något hundratal om året.

Utöver de kamerala uppgifterna, till vilka tyngdpunkten i kammarskrivarens arbete har kommit att förskjutas, åvilar det kammarskrivaren som tidigare också hade tjänstebenenämningen registrator, att handha skötseln av rådets arkiv, i vilket arbete kammarskrivaren dock har visst biträde av andra befattningshavare.

Resetjänsten omhänderhas av kammarskrivaren. Denna del av verksamheten antar tidvis betydande proportioner.

Redovisningen av delegationens personal ombesörjes av kammarskrivaren.

Tjänsten har fr. o. m. den 1 oktober 1964 placerats i lönegrad A 15. Någon ändring härutinnan ifrågasättes icke av arbetsgruppen. Tjänsten bör vara extra ordinarie.

För skrivgöromål m. m. finns för närvarande anställda en kansliskrivare i lönegrad Ae 11 och två kanslibiträden i lönegrad Ae 7. Kansliskrivaren arbetar för närvarande endast å 2/3 arbetstid.

Kansliskrivarens uppgift är bl. a. att handha handlingar rörande de i rådet anhängiga sakerna, sortera remissakter, registrera meddelanden och ha uppsikt i övrigt med allt under arbete varande material, vilket numera är av betydande omfattning. Vidare åvilar kansliskrivaren förekom-

mande stenografiarbete, varför av denna måste fordras god förmåga i svensk och engelsk stenografi.

Liksom hittills erfordras även framgent två kanslibiträden i lönegrad Ae 7.

Inom kansliets expedition finnas för närvarande dels en expeditionsförman (A 11), dels en expeditionsvakt (A 7). Med varje år har det material ökat, som distribueras genom expeditionen. Förutom distributionen av rådshandlingarna ombesörjer expeditionen även utsändandet av Nytt från Nordiska rådet, Nordisk Kontakt (delvis), Nordisk Udredningsserie, i vilken ingår Nordisk statistisk årsbok, samt rådets kalendarium. Härjämte har expeditionen att färdigställa, ordna och bevara det stora antal stenciler som produceras för rådet, delegationerna och de olika utskotten. För att arbetet skall medhinnas, måste en avsevärd mängd övertid tas i anspråk.

Arbetsgruppen anser att den ovan beskrivna organisationen, som nu förefinnes, bör vara tillfyllest som basorganisation. Tillfälliga toppbelastningar torde kunna bemästras genom tillfälligt anställd personal. Organisationen synes också utan svårighet naturligt kunna inrangeras i en ny sekretariatsstruktur i enlighet med något av de ovan skisserade eller avsedda alternativen.

VI. Sammanfattning

I detta sammanhang torde böra övervägas vilken anställningsform som skall brukas. För närvarande är all personal anställd som extra ordinarie eller extra eller mot arvode. I och för sig borde nu kunna övervägas, hurvida icke vissa av tjänsterna i kansliet borde ordinariesättas. Arbetsgruppen har för sin del avstått från att upptaga denna fråga till närmare behandling. Däremot synes, såsom följer av vad ovan anförts, de under avsnitten IV och V omförmälda heltidsbefattningarna böra ha extraordinarie karaktär.

Sammanfattningsvis innebär vad ovan förordats att delegationens kansli skulle erhålla följande organisation:

- 1 kanslichef (arvode)
- 1 förste byråsekreterare Ae 23
- 1 deltidstjänstgörande befattningshavare från utrikesdepartementet (ersättning fastställs av delegationens arbetsutskott)
- 1 kammarskrivare Ae 15
- 1 kansliskrivare Ae 11
- 2 kanslibiträden Ae 7
- 1 expeditionsförman Ae 11
- 1 expeditionsvakt Ae 7

Stockholm den 2 april 1965

Lars Lindmark

Gustaf Petrén

Georg Ringström

Leif Leifland

NORDISKA RÅDETS SVENSKA DELEGATION

Till riksdagens bankoutskott

I skrivelse den 9 april 1965 till bankoutskottet har Nordiska rådets svenska delegation framlagt förslag om organisationen av delegationens kansli. I skrivelsen har frågan om lönegradsplaceringen av delegationens kanslichef lämnats öppen i avbidan på bl. a. utfallet av pågående B-listeförhandlingar. Delegationen utfäste sig i skrivelsen att senare till bankoutskottet inkomma med förslag på denna punkt. Sedan årets B-listeförhandlingar i för detta ärende relevanta delar nu slutförts, återkommer delegationen till frågan om kanslichefens lönegradsplacering.

I delegationens ovan angivna framställning uttalas, att en viss rörlighet i lönegradshänseende är påkallad beträffande kanslichefstjänsten med hänsyn till kvalifikationerna hos innehavaren av befattningen. För att en sådan rörlighet skall uppnås bör enligt delegationens mening tre lönegrader stå till förfogande, av vilka en bör betraktas som den normala, en ligga över och en under den som normallönegrad betecknade. Vidare kan antecknas, att då tjänsten 1959 fick sin nuvarande placering (arvode enligt lönegrad B 4) lönegraden för expeditionschefer och rättsavdelningschefer — då liksom nu Br 4 — utgjorde riktpunkten. Härutöver bör nämnas, att tjänsten med hänsyn till sin natur hittills betraktats och även framgent bör betraktas som en genomgångstjänst. Ytterligare har antagits, att rekryteringsunderlag för tjänsten normalt är någon av följande tre personalkategorier a) utrikesdepartementets personal, b) personal inom departementskarriären, c) hovrättspersonal med administrativ skolning.

Liksom år 1959 synes den för expeditionschef och rättsavdelningschef (framgent benämnd rättschef) avsedda lönegraden böra vara normallönegrad för kanslichefen. Enligt den träffade uppgörelsen skall dessa befattningshavare placeras i Br 5, vartill kommer ett särskilt lönetillägg, vilket förmodats komma att uppgå till cirka 200 kronor i månaden eller 2 400 kronor om året (detta belopp utgör något mer än hälften av skillnaden mellan B 5 och B 6). Förenas icke kanslichefstjänsten med motsvarande lönetillägg, kommer en lönegradsplacering av denna tjänst Br 5 att innebära, att kanslichefstjänsten kommer att ligga under i konkurrensen, d. v. s. delegationen kommer i ett sämre läge än för närvarande, då parallellitet råder mellan kanslichefstjänsten och expeditionschefs- och rättsavdelningschefstjänsterna.

Det synes mindre lämpligt att med kanslichefsposten förena ett tilläggsarvode av samma storleksordning som det, vilket kommer att tillerkännas expeditionschefer och rättschefer. En bättre lösning för att bevara konkurrenskraften torde vara att möjlighet öppnas att för särskilda fall tillåta an-

vändning av den för statssekreterare avsedda lönegraden Br 6. Då tilläggsarvode icke föreslås skola utgå till kanslichefen men sådant kommer att tillfalla statssekreteraren kommer, även om kanslichefstjänsten i något fall skulle placeras i Br 6, någon parallellitet med statssekreterare icke att uppstå. En anordning av detta slag skulle tillika innebära den fördelen att, om i ett givet fall en lämplig och villig kandidat i gruppen expeditions- och rättschefer finnes, delegationen får möjlighet att erbjuda denne något lönemässigt avancemang vid övergång till kanslichefssysslan.

Delegationen har i sina överväganden utgått från att på innehavaren av kanslichefsposten måste ställas samma krav som på exempelvis en expeditionschef, en överdirektör eller motsvarande befattningshavare. Erfarenheterna från arbetet i Nordiska rådet efter 1959, då denna avvägning företogs, pekar närmast i den riktningen att med rådets växande betydelse och med den ökade vikt som tillkommer den nordiska integrationen som faktor i vår utrikespolitik kraven på kanslichefen i olika avseenden har vuxit. Delegationen anser därför att vid nybesättning av platsen alla ansträngningar måste göras för att tillgodose de kvalitativa fordringarna. Om delegationen emellertid skulle misslyckas härutinnan, bör den å andra sidan ej vara bunden vid att erbjuda en lönegrad som framstår som alltför hög i förhållande till vederbörandes kompetens. En inplacering i lönegrad Br 4 bör under sådana omständigheter kunna ifrågakomma. Att delegationen skulle behöva gå under denna nivå synes osannolikt. Enligt det föreliggande förslaget till omorganisation av statsdepartementen (prop. nr 65/1965) kommer ledarna av de olika arbetsenheterna i departementen att i stor omfattning placeras i lönegrad Br 4. I departementen — med undantag av utrikesdepartementet — kommer enligt propositionen att finnas cirka 65 tjänster i lönegraden Br 4 och därutöver (därav 10 statssekreterare), av vilka dessutom vissa förutsättes bli dubblerade. Denna lönegrad kan beräknas bli minimilönegrad för den kvalificerade personal, ur vilken kanslichefstjänsten kan komma att rekryteras. Delegationen torde icke behöva räkna med att för sitt vidkommande behöva för sin chefstjänst söka sig under det skikt, som den stora mellangruppen av ledande befattningshavare i departementen bildar.

Sammanfattningsvis vill delegationen på anförda skäl föreslå att kanslichefsposten placeras alternativt i lönegraderna Br 4, Br 5 och Br 6, varvid lönegrad Br 5 betraktas som normallönegrad för tjänsten. Såsom angivits i delegationens tidigare skrivelse bör delegerade för riksdagens verk efter förslag av delegationens arbetsutskott i varje särskilt fall bestämma den slutliga lönegradsplaceringen.

Stockholm den 5 maj 1965

För Nordiska rådets svenska delegation

BERTIL OHLIN